

Regjeringsplattformen, bortfall av INON og miljøpolitikk

Den 7. oktober i år la påtroppende blå-blå regjering fram sin politiske plattform for de kommende fire år. Gjennom denne plattformen foreslår de å la være og konsekvensutrede noen nordlige havområder for oljeboring (Lofoten, Senja, Jan Mayen mm). Dette er svært positivt og et tydelig resultat av påvirkningen til Krf og Venstre gjennom forhandlingene. Det er likevel svært ille at blant de åtte hovedsatsingsområdene til den påtroppende regjeringen, så er klima og miljø ikke nevnt. Det er underlig at de da smykker seg med at i forvaltning skal «føre-var-prinsippet» ligge til grunn, og den påtroppende regjeringens verdigrunnlag sier at «den kloden vi skal overlate til våre barn skal være i minst like god stand som vi overtok den fra våre forfedre».

I kontrast til disse fine ordene foreslår påtroppende regjering å fjerne arealplanleggingsverktøyet INON. INON står for «Inngrepsfrie NaturOmråder i Norge» og er en indikator for arealutviklingen i landet vårt. INON måler avstand til «tyngre tekniske inngrep» inndelt i tre ulike soner, og for å få INON-status så må området ligge minst 1,0 km fra et tyngre teknisk inngrep (skogsbilveier, høyspentlinjer mm). INON har vært et godt verktøy for forvaltningen og et godt middel for å sikre vern av uberørte naturområder. Det er svært uheldig for miljøvernet at INON-begrepet fases ut av forvaltningen.

3904 km² naturlandskap med INON-status gikk tapt i perioden 1988-2008 for Sør-Norge (inkludert Trøndelag). Bygging av veier i skog- og jordbruk (hovedsakelig skogsbilveier) forårsaket ca. 76% av dette tapet. Noen miljø (bl.a. skognæringa og Allskog) applauderer bortfall av INON-begrepet i forvaltningen med håp om at det skal åpne for enda mer bygging av skogsbilveier og mer uttak av skog. Dette gjelder bl.a skog som er lite tilgjengelig i dag med potensielt innslag av urskogkarakter. Det skal ikke mye fantasi til for å forutsi hvor utviklingen går hvis man ikke snur trenden og stopper nybygging av skogsbilveier.

Jaget etter «klingende mynt i kassa» er en sterk, utviklingsdrivende faktor. En sikker måte å hindre at våre barn og barnebarn får gleden av å erfare, forske på og glede seg over uberørt natur, er bl.a. videre bygging av skogsbilveier. Et hovedproblem med slike inngrep er at de i hovedsak er irreversible i sin natur. Et særdeles positivt og konfliktdependende tiltak i så måte er frivillig skogvern med økonomisk kompensasjon, en ordning som i dag administreres av Allskog. Dette uttaler den kommende regjering at de vil videreføre og styrke, og det er flott!

Regjeringsplattformen sier videre at «Naturmangfoldsloven skal ligge fast, men praksisen skal gjennomgås». Naturmangfoldsloven er det viktigste middelet vi har for å sikre biologisk mangfold og har vært svært velkommen for alle som er interessert i å verne natur. «At praksisen skal gjennomgås» sikter bl.a. til at fylkesmannens mulighet til å overprøve lokalt fattede vedtak vil bli sterkt redusert. Dette kan slå uheldig ut, særlig sett i lys av at «loven om motorisert ferdsel i utmark» ligger an for revisjon. Den kommende regjeringen sier at «kommunene selv skal forvalte motorisert ferdsel i utmark». Går vi ei framtid i møte med motorstøy i ørene og eksoslukt i nesa i stedet for å kunne glede oss over naturmangfold og uberørt natur? En oppfordring på vegne av

oppvoksende og kommende generasjoner til lokale og sentrale myndigheter er at vi heller må styrke naturvernet enn å svekke det!